

vatten och isynnerhet till de inre vikarne i skärgården för att leka samt derstädes i botten och vid vattenvexter längs stränderna afsätta sin rom, hvars ostörda utveckling utgör ett hufvudvilkor för fiskens fortplantning, äfvensom att fisken af naturlig instinkt återvänder till lekplatserna. Det kunde således ej vara likgiltigt eller, utan inflytande på fiskfångsten vid landets kuster under kommande år om på sådana ställen, hvilka mångenstädes i saltsjön äro lika lätt åtkomliga som uti insjöar, lekfisken lemnas utan allt skydd eller det späda ynglet förstöres genom obegränsad frihet att idka fiske utan afseende på tid, ort eller sätt. Grundlösheten af den gamla ännu hos många inrotade folktron att vattnet i saltsjön vore outtömligt på fisk, har redan länge varit insedd, då känt är att tillgången på fisk i flere trakter af skärgården just genom oförnuftigt fiskande hufvudsakligen med not under lektiden är från år så aftagit, att en mängd lägenheter derstädes finnas, hvilka fordom af sitt fiske haft riklig inkomst, men numera deraf eger ringa eller ingen afkastning. Af denna orsak hade fråga blifvit väckt om skattenedsättning för hela landsorter vid sjökusten, hvartill äfven Hans Kejslerliga Majestät, beträffande Korpo socken i Åbo län, på Kejslerliga Senatens underdåniga framställning, redan i nåder bifallit. Och då för öfrigt strömmingsfisket, som utgör en väsendtlig näringskälla för kustboerne, ej komme att i någon mon lida derigenom att rättigheten till notdrägt å grunda ställen kunde i vissa fall inskränkas, såvida detta fiske egentligen bedrifves å djupare vatten i skärgården, samt fiske med stående bragder, såsom not, ryssian m. fl. dylika redskap, ändock finge öfverallt i saltsjön äfven under lektid idkas, kunde en sådan af allmänt behof högeligen påkallad inskränkning ej ens anses på något sätt obillig. Förbud i antydt syfte äro också under de sednare åren, på grund af nu gällande lag, för åtskillige kustorter i landet af Kejslerliga Senatens Ekonomie departement fastställd.

På de af Senatorm i förestående måtto anförde skäl ansåg Senatorm sig böra hos Hans Kejslerliga Majestät underdånigst anhålla om nådigt godkännande af det i ofvannämnde §: af den utgående försattningen införda stadgande, i följd hvaraf Guvernören och Senaten skulle ega att undantagsvis äfven i saltsjön förordna om inskränkning af rättigheten till notdrägt och finare bragdens begagnande.

451 C. M. CREUTZ – J. V. SNELLMAN 10.V 1865

HUB, JVS handskriftssamling

Åbo den 10 Maj 1865

Högtärade Broder!

Med anledning af Direktionens för Åbo navigationsskola förslag till föreståndare för nämnde skola, hvilket nyligen afgått till Kejslerliga Senaten och deri kapten Stenius erhållit Direktionens enhälliga rekommendation, ber jag att få fästa min ärade Broders uppmärksamhet dervid att, enligt Direktionens åsigt, det vore olyckligt för vår navigationsskola om den i andra rummet uppförde föreståndaren för Vasa navigationsskola Kapten Mattsén, hvilken äfven har rätt goda betyg, skulle af Kejslerliga Senaten till tjensten utnämnas. Efter de underrättelser, jag och flere andra erhållit af personer, som närmare känna bemälda kapten, skall han föra ett högst oordentligt lif, dricka friskt och inom sin familj hafva tidt och ofta våldsamma uppträden. Jag

anhåller derföre ödmjukast att min ärade Broder ville dervid fästa tillbörligt afseende och om möjligt verka derhän att kapten Stenius, hvilken jag funnit såsom lärare och examinerator utmärkt lämplig och hvilken dessutom i allo fört en hedrande lefnadsvandel, måtte erhålla tjensten.

Jag ber om ursäkt att jag besvärat med dessa rader, men jag har ansett det för min pligt att upplysa om detta förhållande och har äran med utmärkt högaktning förblifva, min högtärade Broders

ödmjuka tjenare 10
C. M. Creutz

452 YTTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 10. V 1865 *RA, Senatens arkiv*

... hvarvid Senatorn Snellman förlät sig – och pröfvade skäligen att, med afseende å hvad Intendenten för bergstyrelsen uti dess omförmälte utlåtande yttrat och tillstyrkt, tillåta sökanden att förändra Strömfors för tvenne tysksmidens härdar privilegierade stångjernsverk till Franche-comtésmide för två härdar, dock med vilkor att någon rubbning af fastställda dombyggnader och rädda för detta ändamål icke får ske; hvarhos Senatorn beträffande beskattningen af det nya verket, fann godt förordna, att derföre skulle ifrån och med smidesåret, näst efter det, under hvilket de nya härdarne blifvit fulländade och kommit i bruk, erläggas i skatt en procent af årliga tillverkningsbeloppet af allt stång- och ämnesjern samt af smältstycken för hvad som af dem försäljes eller till andra verk aflåtes, att för alla slagen i stångjern beräknas och i penningar erläggas efter det å kronans hammar-skattjern årligen utsatta markegångspris, härifrån likväl afdraget värdet för aderton lispund bergs vigt, motsvarande den efter samma grund beräknade hammarskatt för det i inrättningen ingående nittio skålpund skattefria frälsesmide; börande den förra skatten intill dess utgöras: och åläge det till följd häraf verkets ägare att efter utgången af hvarje bruksår till vederbörande uppbördsman i god tid före uppbördsstämman aflemna en, genom utdrag af, de vid verket förda böcker styrkt, specificerad uppgift på det förflutna årets tillverkningar till dimensioner och vigt.

40

453 YTTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 11. V 1865 *RA, Senatens arkiv*

... hvarvid Senatorn Snellman förlät sig att, – med afseende å de stora extra anslag, hvarmed allmänna Statsfonden till jernvägen bidragit, uppgående sammanlagdt till nära två miljoner mark, och å de utgifter statsverket fortfarande får vidkännas för trafikskostnaden samt då förvaltningen af densamma icke synes gifva hopp om någon snar minskning i dessa utgifter, Senatorn för sin del ansåg ifrågavarande inköp icke obetingadt böra ske isynnerhet som då äfven tvenne nya lokomotiver skola anskaffas, jernvägen icke mera komme att hafva behof af de nu till inlösen föreslagne ryska. Men skulle med inköp af de

50